

3) At Ansættelsen af den under Nr. 2 omhandlede Afgift skeer i Portioner af det hele Skattebeløb, og foretages af en Næringscommission, sammensat paa den i Loven af 21de December 1858 om Nærings- og Hjælpestat bestemte Maade, og efter de i samme fastsatte Regler, der i den nye Lov blive at optage, og saaledes, at Ingen ansættes til mindre end 1 Portion af denne Stat, og at altsaa de, der ikke kunne ansættes hertil, forbigaaes ved Skatteligningen.

4) At Valgret og Valgbarhed til Borgerrepræsentantvalgene betinges af Ansættelse til 4 Portioner af den under Nr. 2 nævnte Afgift.

4. Minoritetsvotum i Sagen angaaende Omordningen af Nærings- og Hjælpestaten i Kjøbenhavn,

af Mortz G. Melchior.

Ved Afstemningen i Borgerrepræsentantskabets Forsamling have 12 Stemmer imod 16 erklæret sig imod den af Fleertallettagne Beslutning om i det Væsentlige at tiltræde Magistratens Indstilling om Vibeholdelsen af en Afgift paa Næring, hvorimod Mindretallet har stemt for en fuldstændig Ophævelse af Næringsstaten — saaledes, at der til Dækning af Stadens Udgifter, som ikke afholdes ved særskilte Skatter, og til hvilke ingen andre Resourcer have, udredes en almindelig Byskat.

Selv om det maa erkjendes, at det samlede Beløb, som de Næringsdrivende ville have at udrede efter Magistratens Forslag, er betydeligt mindre end det, der nu betales — og hvilket Beløb ved Forsamlingens Beslutning er foreslaaet yderligere reduceret — saa har man dog ikke herved kunnet føle sig tilfredsstillet, idet man hovedsageligen maa udtale sig imod Principet, at beskatte Næringsbruget som saadant, da det tværtimod synes at være i Communens Interesse at gjøre det saa tilgjængeligt som muligt, Naar der til Støtte for den nye

Beskatningsmaade er anført, at man i den nye Næringslov har anseet Borgereskabet som et passende Beskatningsobject, saa skal man dertil bemærke, at det ingenlunde er givet, at dette virkelig er Tilfældet. Medens alle andre Skatter ere stegne i de senere Aar, er det i Loven fastsatte Gebyr for Borgereskab ringere end tidligere, hvilket synes at godtgjøre, at man kun har villet gjøre et Fremskridt i Forhold til det da Bestaaende, men ingenlunde, at man har villet slaae det Princip fast, at Næringen bør forblive en Beskatningsgjenstand.

Ved den nu foreslaaede Næringsafgift vilde de ubemidlede Næringsbrugere rammes meget haardere end tidligere, idet en stor Deel aldeles ikke forhen har svaret Næringsstat, fordi de antoges ikke at have Evne til at udrede en saadan. Ifald Fleertallets Forslag bliver til Lov, ville disse da enten tvinges til at opgive deres Borgereskab, eller der vil blive rig Anledning og megen Fristelse til uberettiget Næringsbrug. — Naar man har troet at kunne vaade Bod paa denne Mislighed ved at give Administrationen Bemyndigelse, indtil § 16 i Næringsloven af 29de December 1857 træder i Kraft, at fritage for Afgiften saadanne Personer, der udføre Haandværksarbejde med egne Hænder eller ved Hustruens og Børns Hjælp, saa kan Mindretallet ikke derved føle sig tilfredsstillet, al den Stund der bliver mange Haandværkere tilbage i fortrykte Naar, der til Udøvelse af deres Næringsvei ikke ganske kunne undvære fremmed Hjælp, og denne § desuden aldeles ikke berører den store Masse Næringsdrivende udenfor Haandværksstanden, som altsaa i hvert Tilfælde ere nødte til at erhverve Borgereskab, og som da ville træffes af den nye Afgift.

Men det, som man især fastholder, er, at Communen intet specielt har at byde de Næringsdrivende som saadanne fremfor de andre Indvaanere, som Bederlag for denne Afgift. Det Gode, som Næringsstaten for en Deel tidligere ydede, nemlig at de Besatte kunde deeltage i de communale Valg, vil efter Forslaget bortfalde, da Afgiften, skjøndt den i sit Væsen er personlig, ikke mere vil blive betragtet som saadan.